

Orden er et nødvendigt Supplement, der maa komme til, og derunder skulle vi søge den Garant, som maa være imod, at Folk søge at bestille den offentlige Ordens Overholdere til at see igjennem Fingre med dem. Jeg haaber, at naar man har et kraftigt og dygtigt Polit, skal man ogsaa komme dertil, at man anseer det for uhæderligt, for Noget, der ikke sømmer sig for en ærefjær Mand, at give Doucører, Bestikkelser for saadanne Ting som disse, om hvilke det nu desværre er en given Regel, at selv den ærefjærreste Mand anseer det for fuldkommen tilfældigt at stille en saadan Fyr en Specie eller en 5 Rdl. Seddel i Næven (Tscherning: Ah!) Den ærede Rigsdagsmand siger ikke det samme, og det glæder mig at træffe en Spartaner, men der er virkelig overordenlig mange Atheniensere, som ikke ansee det for uhæderligt, og derfor den ærede Rigsdagsmand vil have et tydeligt Beviis derpaa, saa skal jeg minde ham om den sørgelig bekendte Varedepositsag, i hvilken Domstolene i Grunden have maattet sige, at saa indgaaet er Drillepengesystemet, at man end ikke kan ansee det for ubetinget strafværdigt, at en Mand giver Doucører til dem, der skulle paasee, at han opfylder sine Forpligtelser som Kontrahent; det er den værste Forbømmelsesdom, som nogeninde er fældet over Drillepengesystemet. Vi ere imidlertid gaaede bethdelig fremad imod en bedre Tingenes Tilstand i den Retning, og jeg haaber, at vi snart skulle være komne saa langt fremad, at man uden Skade kan tillade Retsbetjentene at modtage en Godtgjørelse, som ydes dem, ikke for at have vilst Esterladenhed, men for en virkelig udført Gjerning, altsaa for Noget, som det er i sin Orden, at man tillader dem at modtage Løn for. Jeg skal tilføie, at derfor man skal finde det nødvendigt med Strengthed at fastholde Forbudet mod Gaver, saa maatte det allerede her bestemt siges, at den Lønning, som er fastsat, er aldeles utilstrækkelig, og at det saa vil være nødvendigt at forhøie idetmindste de lavere Lønninger med mindst en Fjerdedeel — Noget, som jeg ikke skal være særdeles imod. Dersom man altsaa siger: Vi lønne vore Folk saaledes, at de aldeles ikke tør modtage nogen Gave, men udføre de af mig nævnte Funktioner aldeles uden Betaling, saa svarer jeg: Meget

vel! Hvad enten vi betale det paa den ene Maade eller paa den anden Maade, kommer i Grunden ud paa det. Men beholder man de meget svage Lønninger, som her ere opstillede, og holder man fast paa den drakoniske § 13, saa spærrer man Dampen saaledes ind i Maskinen, at den let sprænges, medens man handler fornuftigt ved at holde en lille Ventil aaben, og en saadan Ventil er det at give de Underordnede Tilladelse til at modtage Bederlag for en virkelig ydet Tjeneste.

Et andet Punkt, som ogsaa er et Principspørgsmaal, er Inddragelsen af forskellige Territorier under Politiets Omraade. Da denne Sag var for ifjor, i Forbindelse med Loven om Politiretter, udtalte jeg, at jeg ansaae det for absolut nødvendigt, at den nuværende aldeles forleerte og urimelige Territorialgrændse mellem Hovedstaden og det tilstødende Land forandrede, og det ikke blot i Henseende til Politi- og Kommuneanliggender, men ogsaa i Henseende til Jurisdiktionen og mangfoldige af de materielle Forhold, som kun kunne ordnes under det for Hovedstaden og det tilgrændsende Territorium. Vi maae komme til, om ikke just at indbrage Amager, Nordre- og Søndre-Virk under Kjøbenhavn, saa dog til at danne omkring Hovedstaden en Kreis, en Banlieue, som er undergivet den samme kommunale Forvaltning og Jurisdiktion og den samme Ordning af de materielle Forhold, fordi det mere og mere viser sig, at det fører til de allerførste Ulemper i alle Retninger, naar den nuværende ufornuftige Grændse vedbliver at bestaae. Jeg skal anføre et flaaende Exempel paa disse Ulemper, som vil være alle de Herrer bekendt, naar jeg blot nævner det. Det er, at en Mand, Verbanedirektør Nothe, som har været Medlem af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, er traadt ud deraf, fordi han ikke længer boede paa Kjøbenhavns Grund, idet nemlig den lille Bygning, som han har opført ligeoverfor Frihedsstøtten — i den saakaldte Dronningens Enghave — hører til Frederiksberg Sogn. Han statter ikke til Byen og er som Følge deraf herved valgbar eller valgberettiget i den; han statter forresten, efter hvad jeg har hørt, heller ikke til Frederiksberg Sogn, fordi man der ikke er sikker paa, om det lille